18/12/2018

“Και δέρνουσιν αυτόν με πέτρας εις το στόμα”

/ Επικαιρότητα

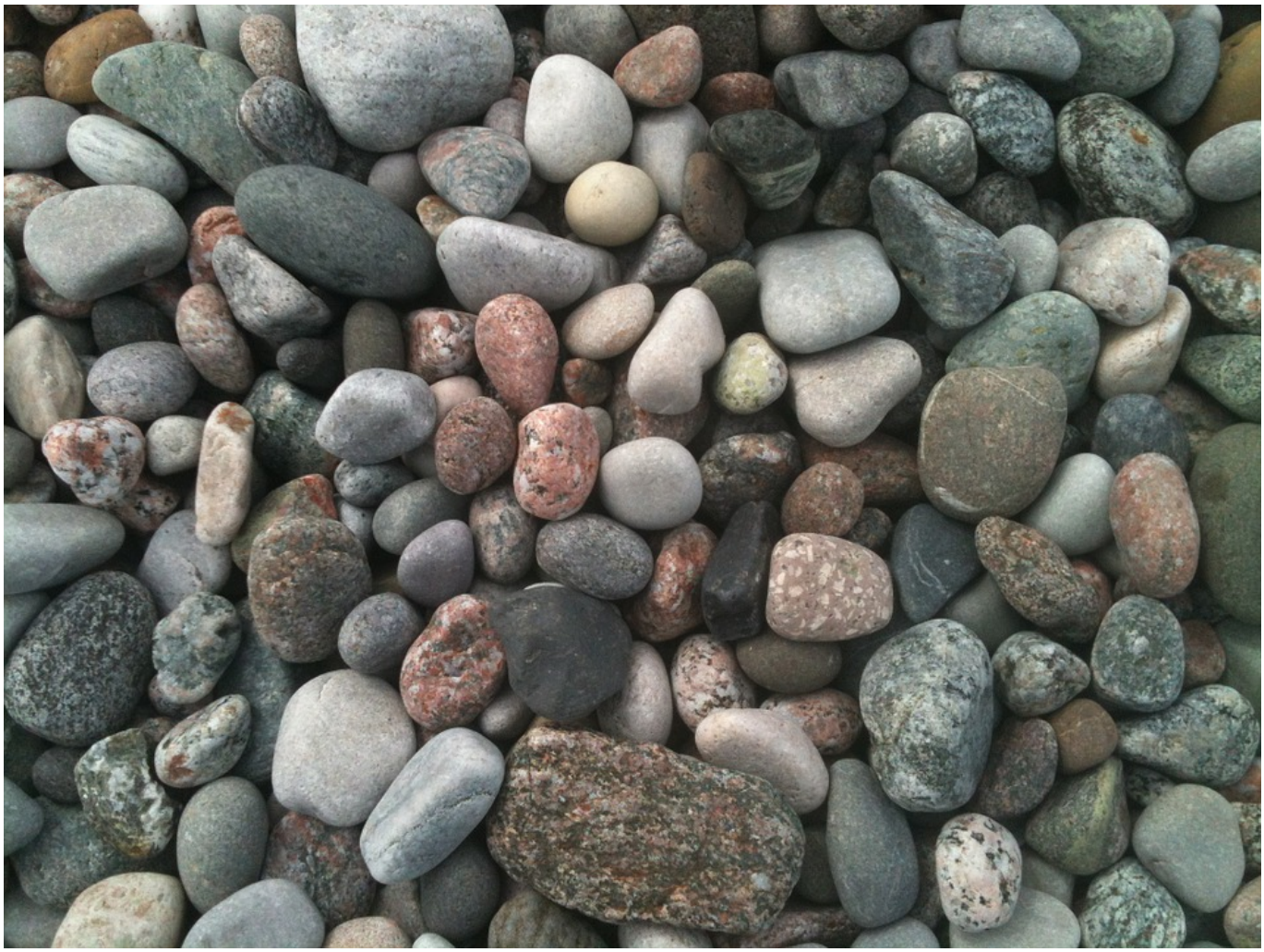

Κατά τη 18η Δεκεμβρίου εκάστου έτους, **η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Ευβιότου,** περί του οποίου η γλυκυτάτη γραφίδα του Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου άφησε τα παρακάτω λόγια:

Ούτος ο Άγιος Μάρτυς Ευβίοτος ήτον **κατά τους χρόνους του βασιλέως Μαξιμιανού,** εν έτει σϟη΄ [298], καταγόμενος από ένα χωρίον **ονομαζόμενον Πτωκετόν,** το οποίον ευρίσκεται εις την τοποθεσίαν την καλουμένην του Οψικίου. Εκεί γαρ **ούτος εγεννήθη, εκεί ανετράφη,** και εκεί έλαβε το τέλος της ζωής του.

Επειδή δε ο Άγιος εμεταχειρίζετο ζωήν θεάρεστον, **και κάθε είδος αρετής ειργάζετο, τούτου χάριν** πολλά κακά από τους Έλληνας εδοκίμασε, περιφερόμενος από ένα μέρος εις άλλο, και δενόμενος και δερνόμενος. Μάλιστα δε **και εξαιρέτως ταύτα έπασχε, διατί ετέλει πολλά θαύματα**. Και διά των θαυμάτων πολλούς απίστους επίστρεφεν εις την του Χριστού πίστιν.

Μίαν φοράν δε, αφ' ου εσυντρίφθη υπό των Ελλήνων με ξύλα και με πέτρας, **εβάλθη μέσα εις την φωτίαν**. Επειδή δε έμεινεν αβλαβής υπό της χάριτος του Χριστού, **πολλοί βλέποντες το παράδοξον τούτο και θαυμάσαντες,** επίστευσαν εις τον Χριστόν. Οι οποίοι **και εβαπτίσθησαν εις την εκεί Εκκλησίαν, την οποίαν** και εγκαινίασαν Παύλος και Σίλας οι Απόστολοι.

Ταύτα δε μαθών ο ηγεμών της Κυζίκου Λεόντιος, **έστειλε και έφερε τον Άγιον δεμένον** έμπροσθέν του. Και ευθύς **προστάζει και δέρνουσιν αυτόν με πέτρας εις το στόμα** και εις τα σιαγόνια και εις τα μάγουλα. Έπειτα κρεμώσιν αυτόν εις ξύλον και καταξεσχίζουν το σώμα του με τας μάστιγας.

Μετά ταύτα **δίδουσιν αυτόν εις τα θηρία** διά να τον φάγουν. Επειδή δε έμεινεν από αυτά αβλαβής, διά τούτο ρίπτουσιν αυτόν εις την φυλακήν. Όθεν πολλοί Έλληνες βλέποντες το τοιούτον θαυμάσιον, **επρόστρεξαν εις την πίστιν του Χριστού** και εβαπτίσθησαν.

Ο δε ηγεμών **επρόσταξε τους μονομάχους** να σφάξουν τον Άγιον. Εκείνοι δε, **με το να έπεσεν εις αυτούς σκότωσις, κατέσφαζον** ένας τον άλλον. Ο δε Μάρτυς μείνας αβλαβής από αυτούς, ερρίφθη πάλιν εις την φυλακήν.

Αφ' ου επέρασαν εικοσιδύω ημέραι, **ηκούσθη ένα θεόπεμπτον και χαροποιόν μήνυμα, ότι ο Μέγας Κωνσταντίνος αναβαίνει** από τα δυτικά μέρη της Ευρώπης εις τα ανατολικά, διά να πολεμήση τον τύραννον Μαξιμιανόν. Όθεν ο Μαξιμιανός φοβηθείς, επρόσταξε να ελευθερωθούν από τας φυλακάς και τα δεσμά οι Χριστιανοί.

Τότε, λοιπόν, και ο πολύαθλος ούτος Ευβίοτος **ελευθερωθείς από τα δεσμά, εγύρισεν εις το κελλίον του**. Και ζήσας ακόμη πέντε χρόνους, και πολλά θαύματα εκτελέσας, εν ειρήνη την ψυχήν του τω Κυρίω παρέθετο1.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

1. Περί του Αγίου τούτου Ευβιότου όρα εις την τριακοστήν του παρόντος μηνός εν τω Συναξαρίω του Αγίου Φιλεταίρου.

Από το βιβλίο Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου Συναξαριστής των δώδεκα μηνών του ενιαυτού. Τόμος Α΄. Εκδόσεις Δόμος, 2005, εκ της διαδικτυακής πηγής Σπουδαστήριο Νέου Ελληνισμού http://www.snhell.gr

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΤΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΑΣ ****